

ſtulde være tilſtrækkelig til at fritage ham for Anſvar, naar hans Dyr komme ind paa Veien.

S. M. Peterſen: Jeg vil blot tillade mig nogle ſaa Bemærkninger i Anledning af det Forſlag, den høitærede Miniſter nu ſidſt omtalte; i Dvrigt vil jeg overlade til den ærede Ordſfører for Forſlagsſtillerne, hvad han finder Anledning til at ſige om de andre Forſlag. Jeg tror ikke, at Henſigten vil naas, ſom den ærede Miniſter udtrykte ſig, derſom Beſtemmelsen i Lovforſlaget bliver ſtaaende, ſom den er; jeg tilſtaar, at jeg ikke rigtig forſtaar den. Jeg for mit Bedkommende bor paa en Mark, der er begrændſet af Landeveien, og paa den anden Side af Landeveien har jeg en Lod, ſom er fra en anden Bymark, men det er en ſelvſtændig Lod. Det vil altsaa ikke kunne ſiges, at Lodden gennemſkjæres af Veien, thi Veien ligger paa den ene Lod lige ved Bymarkens Grændſe. Mine Kreaturer komme, forſaavidt der er Græs paa den Lod, der ligger paa den anden Side af Veien, daglig over den, og jeg vil altsaa dog ikke kunne faae den Fordel, der er omtalt, derſom der i Loven kommer til at ſtaa „gennemſkjære“. Jeg har en Nabo, ſom er i ſamme Tilfælde, og jeg kan paaviſe mange flere ſaadanne Exempler, men det behøves ikke; jeg tror ikke, at det er at forſtaa ſom een Lod, naar man har to Lodder liggende hver paa ſin Side af Veien. Derſom der havde ſtaet: „adſkiller en Mandſ Jord fra hinanden“, ſaa var det noget bedre, men ſaaledes ſom Beſtemmelsen ſtaar, vil den nærmest komme Sylland og de ſtore Lodſeiere til Gode. Jeg kan heller ikke ſe, hvorfor en Mand, der har Jord paa begge Sider af Veien, ſkal have den Forret at kunne lade ſine Kreaturer ſlippe ud paa den, medens den Anden, hvis Jord grændſer til Veien, ikke har den. Det forekommer mig, at, naar man en Gang vilde gaa ind paa noget ſaadant, ſaa kunde man gjerne ſige: „eller grændſe til Veien“. I Dvrigt har jeg havt i Sinde at forlange en delt Afſtemning, ſaaledes at der ſtemtes ſærſkilt over dette Stykke af Paragraphen; men jeg opgav det for ikke at trække Forhandlingerne ud eller lægge for ſtore Van-

ſteligheder i Veien. Jeg ſtulde ikke have Noget imod, at hele dette Stykke gaar ud, men det forekommer mig noget beſynderligt at gjøre Undtagelſer for Enkelte, ſom ikke kunne tilkomme Andre under ganſke de ſamme Forhold.

B. Holm: Jeg tror, at den ærede Miniſter er kommen til at ſe vel meget paa, hvad han kalder de perſonlige Interæſer, idet jeg efter den Opfattelſe, jeg nu ſik af hans Udtalelſe, maa antage, at han er kommen til for meget at betragte diſſe Forſlag, ſom om de vare udgaaede fra perſonlige Henſyn. Det tror jeg ſlet ikke, de ere, men de ere netop ſtillede, for at der ikke ſtulde komme for mange praktiſke Vanſkeligheder i Veien. Hvad det Forſlag angaar, ſom er ſtillet af den ærede Indenrigsminiſter til § 11, og hvorover der er forlangt delt Afſtemning, udtalte den ærede Miniſter, at den eneſte Grund til, at han kunde gaa ind paa denne Tanke, var den, at han maatte beholde Politimestren. Jeg tilſtaar, at det gaar mig her, ſom det gaar den ærede Miniſter med Dyrene, idet jeg næſten ikke veed, hvorfor Politimestren ſkal med ind i denne Lov eller have med det at beſtille. Havde Miniſteren nævnet Sognefogden, ſaa kunde jeg forſtaet det; men ſkal Sogneraadet hver Gang ſpørge Politimestren, om han vil give Tilladelse eller ikke, ſaa forekommer det mig, at hele Stykket i Virkeligheden bliver illuſoriſk, thi ſaa bliver det Politimestren, der faar Raadigheden derover, og hvor der er en Politimester, der ikke bryder ſig om, at Kreaturerne gaa paa Veien — og det ſker mange Steder, ſ. Ex. i den Kommune, jeg er fra, at man lader Huſmændene have Græsningsen, og det har Politimestren altid rølig ſet paa — der behøve vi ikke denne Beſtemmelse, men hvis der er en Politimester, ſom vil forbyde det, ſaa bliver det af Henſyn dertil nødvendigt, at man maa have denne Beſtemmelse ind. Jeg kan derfor ikke ſe, at det er til Nytte, at Politimesteren ſkal med ind i Loven, hvorimod jeg vel kan ſe, at det vil kunne give Anledning til ikke ſaa ſaa Bryderier. Jeg vilde derfor meget beklage, om den ærede Miniſter ſtulde forſætte ſin Modſtand her.